

การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่น
ของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง*
SUCARITADHAMMA APPLICATION FOR PROMOTING VOTING RIGHT
EXCERCISE IN LOCAL ELECTIONS OF PEOPLE AT RAYONG CITY
MUNICIPALITY, RAYONG PROVINCE

อติธยา อัชชาศัย, ธัชชนันท์ อิศรเดช, อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า
Athitiya Achasai, Thatchanan Issaradet, Apinyar Chatchorfa
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author E-mail: fasz0906@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มุ่งศึกษา 1. ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง 2. เปรียบเทียบการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง และ 3. ประยุกต์หลักสุจริตธรรมในส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 397 คน การวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาความถี่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก จำนวน 9 รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำเสนอเนื้อหาแบบเชิงพรรณนา เป็นการวิจัยที่ประยุกต์หลักสุจริตเพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.17$, S.D.=0.74) 2. ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีปัจจัยในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนเพศไม่มีผลแตกต่าง 3. หลักกายสุจริต ประชาชนควรเตรียมตัวและศึกษาข้อมูลก่อนใช้สิทธิเลือกตั้ง เพื่อรักษาภาวะเยียบและไม่ทำผิดกติกา ควรให้เกียรติสถานที่และศึกษาผลงานของผู้สมัครที่ผ่านมาหมายถึงการตรวจสอบความประพฤติของตัวแทนที่เลือก หลักวจีสุจริต ประชาชนควรตระหนักถึงสิทธิและเสรีภาพของตนเอง ขณะเดียวกันต้องเคารพสิทธิของผู้อื่นและปฏิบัติตามกฎหมายและระบอบประชาธิปไตย หลักมโนสุจริต ก่อน

* Received August 14, 2024; Revised September 19, 2024; Accepted September 27, 2024

เลือกตั้ง ประชาชนควรคิดแยกแยะคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยเลือกผู้ที่มีความประพฤติดี และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การวางแผนก่อนการลงคะแนนจะช่วยให้เลือกตัวแทนที่เหมาะสมมากขึ้น

คำสำคัญ: หลักสุจริตธรรม; การเลือกตั้ง; เทศบาลนครระยอง

Abstract

This article aimed at 1. Study the level of people exercising their voting rights in local elections at Rayong City Municipality, Rayong Province. 2. Compare the exercise of their voting rights in local elections of people at Rayong City Municipality, Rayong Province and 3. Apply Sucaritdhamma for promoting the exercise of local election rights among people in Rayong City Municipality, Rayong Province, conducted by the mixed research methods. The quantitative research data were collected from 397 samples and analyzed using frequencies. Percentage, mean and standard deviation The qualitative research section using in-depth interviews with 9 key informants, data were analyzed by presenting content by a descriptive interpretation.

The research results were found that 1. The level of voting rights exercise in local elections at Rayong City Municipality, Rayong Province was at a moderate level ($\bar{X}=3.17$, S.D.=0.74). 2. People with different ages, education, occupations, and incomes had significantly different factors in voting rights exercise. Gender had no difference. 3. Kayasucarita, physical honesty: People should prepare and study information before voting to maintain the rules and not break the rules. They should respect the place and study the past performance of candidates, which means checking the behavior of the selected representative. Vacisucarita; speech honesty: People should be aware of their own rights and freedoms. At the same time, they must respect the rights of others and abide by the law and democracy. Manosucarita; Mental honesty: Before voting, people should think and distinguish the qualifications of candidates by choosing those who have good behavior and are responsible for the community. Planning before voting will help select a more suitable representative.

Keyword: Principles of Honesty; Election; Rayong Municipality

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการมีส่วนร่วมของประชาชน การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสนับสนุนระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตยและนำไปสู่การพัฒนาประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่น ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการให้ประชาชนได้เรียนรู้ทางการเมืองผ่านการมีส่วนร่วม การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นถือเป็นการเมืองที่ใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด อย่างไรก็ตามในอดีตประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเองค่อนข้างน้อย โดยการมีส่วนร่วมที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือการใช้สิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นแต่เมื่อการเลือกตั้งสิ้นสุดลงและมีสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารเข้ารับตำแหน่ง ประชาชนก็แทบไม่มีส่วนร่วมอื่นใดอีกเลย (บุศรา โพธิสุข, 2558) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เน้นการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต และการเปิดเผยข้อมูล พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งสะท้อนถึงการปกครองโดยและเพื่อประชาชน เนื่องจากรัฐบาลเป็นเพียงหน่วยงานเดียวไม่สามารถตอบสนองความต้องการและบริการให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง รัฐจึงมีหน้าที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองให้มากที่สุด โดยวิธีหนึ่งในการส่งเสริมดังกล่าวคือการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการปกครอง รัฐบาลต้องจัดให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอิสระเพียงพอในการดำเนินการเกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง ทั้งด้านการเมืองและการบริหาร (สุพัตรา สุภาพ, 2556)

ระบบการปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบของการเมืองการปกครองที่ประชาชนในท้องถิ่นต้องเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นผลมาจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีเสียงและดำเนินการปกครองกันเองตามวิถีทางประชาธิปไตย หากประชาชนไม่ให้ความสนใจในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อสิทธิทางการเมืองของประชาชนและไม่ส่งผลต่อการพัฒนาทางการเมืองของประเทศ การเลือกตั้งจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายสาธารณะของท้องถิ่นและชุมชน รวมถึงกดดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามความประสงค์ของประชาชน การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ทางการเมืองผ่านการมีส่วนร่วม (นิมิต ไชยรัตน์, 2551)

ในอดีต ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเองน้อยมาก โดยการมีส่วนร่วมที่เห็นได้ชัดคือการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นเท่านั้น แต่หลังจากการเลือกตั้งเสร็จสิ้น ประชาชนกลับแทบไม่มีบทบาทในการตัดสินใจหรือการบริหารใด ๆ แม้จะมีความต้องการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น แต่ก็ขาดช่องทางและโอกาส ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดพลัง ความร่วมมือ และความสนใจจากประชาชน ส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นซึ่งควรเป็นการปกครองโดยคนในท้องถิ่นเองกลับประสบความล้มเหลว รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ได้กำหนดสาระสำคัญหลายประการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น การลงคะแนนเสียงถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น การออกเสียงประชามติ และการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการ เห็นได้ชัดว่าประเด็นเหล่านี้มีความสำคัญยิ่งในการปกครองท้องถิ่น รัฐบาลจำเป็นต้องเปิดช่องทางและหาวิธีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล, 2560) การเลือกตั้งท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารท้องถิ่น เขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง เป็นพื้นที่สำคัญทางเศรษฐกิจและสังคม แต่มีอัตราการไปใช้สิทธิเลือกตั้งที่ต่ำ ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ประชาชนไม่เข้าร่วมการเลือกตั้ง การศึกษานี้จะช่วยให้เข้าใจพฤติกรรม การเลือกตั้ง และส่งเสริมความเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตย รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักสุจริตธรรมเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะช่วยให้ทราบถึงอัตราการเข้าร่วมเลือกตั้งและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง ซึ่งสำคัญต่อการวิเคราะห์ปัญหา เปรียบเทียบการไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลจากการศึกษาในข้อแรกสามารถใช้วิเคราะห์ผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุและการศึกษา เพื่อเข้าใจความแตกต่างในการมีส่วนร่วม ศึกษาการประยุกต์หลักสุจริตธรรม การศึกษานี้จะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางในการส่งเสริมการเลือกตั้ง โดยใช้ข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งและกลยุทธ์ในการเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน (กองการเลือกตั้ง, 2563)

จากเหตุผลข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจและต้องการศึกษาถึงการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ว่าประชาชนเหล่านั้นมีอะไรจูงใจให้ไปเลือกตั้ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการทำงาน ให้ได้ตามที่ประชาชนฝาก ความหวังและไว้ใจจึงไปเลือกตั้งและครั้งต่อ ๆ ไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเป็นแนวทางการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี คือ วิจัยเชิงปริมาณ และวิจัยเชิงคุณภาพ

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง มีจำนวนทั้งสิ้น 41,684 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยใช้สูตรคำนวณของ Taro Yamane (สุรพล สุยะพรหม และสุทธิรัก ศรีจันทร์เพ็ญ, 2553) ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน

2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 รูปหรือคน จำแนกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 2 รูป นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ จำนวน 2 คน ข้าราชการและนักปกครองท้องถิ่น จำนวน 1 คน นักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 2 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ส่วนการวิจัยเชิงการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) แบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 397 ชุด ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน 1. ถอดเสียงและบันทึก ทำการถอดเสียงสัมภาษณ์และบันทึกเป็นข้อความ 2. จำแนกประเด็น จัดกลุ่มข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกตามประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์

การวิจัย 3. วิเคราะห์ข้อมูล ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อวิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ตามวัตถุประสงค์การวิจัย
4. สังเคราะห์ข้อมูล รวบรวมและสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย นำเสนอในรูปแบบความเรียง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพรรณนา ใช้อธิบายปัจจัยส่วนบุคคลและพรรณนาการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่น โดยใช้สถิติ เช่น ค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายตามระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สถิติอนุมาน ใช้ทดสอบสมมติฐานและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรสองกลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) สำหรับตัวแปรตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป หากพบความแตกต่างจะใช้วิธี Least Significant Difference (LSD) เปรียบเทียบรายคู่ การวิเคราะห์คำถามปลายเปิด: ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับบริบท (Context) โดยแจกแจงความถี่ของคำตอบ เพื่อนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการวิจัย

1. ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยภาพรวม

(n=397)

ปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนใน เขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง	ระดับการปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง	3.00	1.02	ปานกลาง
2. ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง	2.54	1.02	ปานกลาง
3. ด้านคุณสมบัตินักการเมืองท้องถิ่น	3.51	0.90	มาก
4. ด้านการบริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น	3.64	0.74	มาก
โดยภาพรวม	3.17	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.17, S.D.=0.74) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านการบริหารองค์กร

ปกครองท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64$, S.D.=0.74) ด้านคุณสมบัตินักการเมืองท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, S.D.=0.90) ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.00$, S.D.=1.02) และด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.54$, S.D.=1.02) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

(n=397)

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig.	ผลการศึกษา	
						ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	มีความคิดเห็นต่อปัจจัย	0.871	-	0.384	-	✓
2.	อายุ	มีความคิดเห็นต่อปัจจัย	-	3.011	0.018*	✓	-
3.	การศึกษา	มีความคิดเห็นต่อปัจจัย	-	4.763	0.003*	✓	-
4.	อาชีพ	มีความคิดเห็นต่อปัจจัย	-	2.852	0.015*	✓	-
5.	รายได้	มีความคิดเห็นต่อปัจจัย	-	3.917	0.009*	✓	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศต่างกัน ความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. การประยุกต์หลักสุจริตธรรม เพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง

พบว่า การประยุกต์หลักสุจริตธรรม เพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ภายสุจริต (การกระทำที่สุจริต) ประชาชนควรศึกษาและตรวจสอบผลงานของตัวแทนที่เสนอในการเลือกตั้ง เช่น การตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและความสำเร็จในอดีต เพื่อให้สามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบและมีข้อมูลเพียงพอในการเลือกตั้ง วจสุจริต (คำพูดที่สุจริต) สำหรับประชาชนประชาชนควรมีการสื่อสารที่เป็นกลาง ไม่เผยแพร่ข้อมูลเท็จหรือข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในระหว่างการเลือกตั้ง เพื่อรักษาบรรยากาศของความร่วมมือและการมีส่วนร่วม มโนสุจริต (ความคิดที่

สุจริต) ประชาชนควรใช้สิทธิเสรีภาพในการพิจารณาผู้สมัครอย่างรอบคอบ โดยเลือกผู้ที่มีความประพฤติดีและปฏิบัติตามกฎหมายเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดการเลือกตั้งที่มีคุณภาพและสร้างสรรค์

อภิปรายผลการวิจัย

1. **ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง** พบว่า ปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ประชาชนสนใจผลงานการบริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น ว่าทำจริงอย่างที่สัญญาไว้หรือไม่ ศึกษาคุณสมบัตินักการเมืองท้องถิ่น ก่อนการเลือกตั้ง มีการติดตามข่าวสารทางการเมือง เพื่อประกอบการพิจารณา รักษาสิทธิทางการเมือง เป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และใช้ในการพิจารณาเลือกนักการเมืองท้องถิ่น เหตุผลในการเลือกตั้งบุคคล ประชาชนเลือกผู้สมัครที่เข้าใจปัญหาคนในพื้นที่เป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระกัณณ ปัญญาทีโป (จันทร์พิมพ์) (2566) เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปัญญาทีโป) (2564) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอมือง จังหวัดชุมพร พบว่า ประชาชนมีระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสูง และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคมองค์กรทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม การวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง และการสนับสนุนพรรคการเมืองอยู่ในระดับต่ำ

2. **ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชน ในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง** พบว่า พบว่าประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทางตรงกันข้าม ประชาชนที่มีเพศและอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถยอมรับสมมติฐานการวิจัยในส่วนนี้ได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกาญจน์ เข็มนาถ (2564) เรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดนครราชสีมา พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไปไม่แตกต่างกันตามเพศ

3. การประยุกต์หลักสุจริตธรรมเป็นแนวทางการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง พบว่า ระดับการประยุกต์หลักสุจริตธรรมเพื่อส่งเสริมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ตามหลักสุจริต 3 อภิปรายได้ว่า ประชาชนไปใช้สิทธิและปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งและปฏิบัติตามอย่างตรงไปตรงมา ไม่รับสินบนจากนักการเมือง ประชาชนเข้าใจและปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ฉีกทำลายบัตรลงคะแนนหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้ง และแผ่นพับหาเสียงของนักการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย คนอง วังฝายแก้ว (2560) เรื่อง การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักการเมืองท้องถิ่นตามหลักสุจริต 3 พบว่า การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักการเมืองท้องถิ่นควรดำเนินการตามหลักสุจริต 3 ด้าน ได้แก่ กายสุจริต วิจิสุจริต และมโนสุจริต 2. นโยบาย กลไก และการปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมืองท้องถิ่นกับความรับผิดชอบต่อสังคมตามหลักสุจริต การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักการเมืองท้องถิ่นตามหลักสุจริต 3 การดำเนินนโยบายภายใต้กลไกในการขับเคลื่อนกระบวนการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ดำเนินการโดยบุคลากรขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นตามพันธกิจขององค์กร 5 ด้าน ด้วยการกำหนดนโยบายเชิงจริยธรรมจัดทำแผนพัฒนาตามนโยบายที่กำหนด ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาคประชาชน และสถาบันทางสังคม ผ่านกระบวนการทำประชาสังคม การดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการบนพื้นฐานของวัฒนธรรมองค์กรและวัฒนธรรมท้องถิ่น 3. ปัญหาอุปสรรคการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักการเมืองท้องถิ่น ตามหลักสุจริต ปัญหา อุปสรรคการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักการเมืองท้องถิ่นแยกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มสภาพปัญหาด้านกายสุจริต ประกอบด้วยลักษณะจำนวน 8 ประการ ได้แก่ แหล่งบันเทิงมาก ขาดงบประมาณในการส่งเสริมสนับสนุนด้านจริยธรรม ความไม่โปร่งใส ไม่ปฏิบัติตามกติกา การใช้จ่ายเงินในการเข้าสู่อำนาจ การทุจริตคอร์รัปชัน ขาดการกลั่นกรอง บุคลากร และนายกเทศมนตรีมีอำนาจมากเกินไป กลุ่มที่ 2 กลุ่มสภาพปัญหาวิจิสุจริต ประกอบด้วย ลักษณะจำนวน 6 ประการ ได้แก่ ขาดความร่วมมือในองค์กร ไม่สามารถดำเนินการตามพันธกิจ ขาดต้นแบบของภาวะผู้นำทางจริยธรรมการซื้อสิทธิขายเสียงในท้องถิ่น ระบบอุปถัมภ์ นักการเมืองไม่เป็นแบบที่ดี และนักการเมืองไม่เป็นแบบอย่างที่ดี และกลุ่มที่ 3 กลุ่มสภาพปัญหาด้านมโนสุจริต ประกอบด้วยลักษณะจำนวน 9 ประการ ได้แก่ ปัญหาไม่ให้ความสำคัญต่อจริยธรรม ขาดระบบในการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ ขาดจิตสำนึกต่อหน้าที่ วัฒนธรรม

พวกพ้อง ปัญหาความเห็นแก่ประโยชน์ตน ขาดการส่งเสริมในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ขาดความรู้ด้านจริยธรรม และขาด ภาวะผู้นำที่ดี

องค์ความรู้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ซึ่งได้ทำการศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สามารถสรุปได้ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย

จากภาพที่ 1 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนสนใจและตัดสินใจไปเลือกตั้ง โดยใช้มีแนวคิด อธิบายได้ดังนี้ได้

1. ปัจจัยการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนให้ความสำคัญกับผลงานการบริหารท้องถิ่นหรือการบริหารเทศบาลของนักการเมืองท้องถิ่น ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำให้ท้องถิ่นดีขึ้น ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์ที่ได้จากการบริหารตามสิทธิที่พึงได้จากการบริหารท้องถิ่นของนักการเมือง นักการเมืองจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาให้กับประชาชนร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ในพื้นที่ การบริหารเทศบาลจะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่อยู่ในพื้นที่มีทักษะในการบริหารคน บริหารองค์กร บริหารท้องถิ่นได้

2. ปัจจัยด้านคุณสมบัตินักการเมืองท้องถิ่น ประชาชนให้ความสำคัญกับคุณสมบัติ นักการเมืองท้องถิ่น จะต้องใจซื่อมือสะอาดพึงพาได้ยามประชาชนเดือดร้อน เป็นผู้ที่มีความรู้ เข้าใจประชาชน เข้าถึงปัญหา ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับประชาชนได้ รักษากฎ กติกา บ้านเมืองให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชนทั่วไป มีประพฤติกรรมที่ดี มีมารยาทโดยการแต่งกาย ให้เกียรติสถานที่ เคารพสถานที่ในการติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ให้ความเคารพผู้อาวุโสทางโลกและทางธรรม ปฏิบัติตัวดีวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาก็เป็นผู้นำประชาชนในการทำบุญ

3. ปัจจัยการติดตามข่าวสารทางการเมือง ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นในการที่ประชาชนจะเข้าถึงนักการเมือง ทำให้นักการเมืองต้องระมัดระวังในการแสดงออกทางกาย วาจา และใจ การบริหารต้องติดตามผลงานโครงการต่างๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อสื่อและประชาสัมพันธ์ให้รู้การทำงาน ว่าเป็นไปตามที่ให้สัญญาหรือวางนโยบายไว้หรือไม่ โครงการต่างๆ ของเทศบาลประสบความสำเร็จแค่ไหนอย่างไร ส่งผลต่อประชาชนหรือไม่ และนักการเมืองสามารถรู้บริบทพื้นที่

4. ปัจจัยการเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง ประชาชนเข้าร่วมกลุ่มทางการเมือง ให้ความสนใจกลุ่มการเมืองหรือบางกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมกับการเมืองท้องถิ่น แต่ไม่ถึงขั้นสมัครเป็นสมาชิก จะเข้าร่วมเฉพาะกลุ่มที่สนใจและคุ้นเคยไม่ผูกมัดเข้าร่วมกิจกรรมเป็นครั้ง ๆ ไป เมื่อท้องถิ่นมีกิจกรรมก็จะเข้าร่วมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่นและสนับสนุนการแก้ปัญหาให้กับท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายการสร้าง ความเข้าใจกับประชาชนและผู้บริหารท้องถิ่น

2. ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นควรมีนโยบายประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเพื่อกระตุ้นให้ผู้อื่นไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

1. การติดตามข่าวสารทางการเมือง นักการเมืองท้องถิ่นควรให้โอกาสประชาชนได้ติดต่อ พบปะ และพูดคุย นักการเมืองท้องถิ่น

2. ผู้บริหารท้องถิ่นควรเปิดเวทีพบปะประชาชนนำข้อเสนอแนะและแนวทางปฏิบัติเฉพาะแต่ละพื้นที่มาร่วมปรึกษาหารือ ทำความเข้าใจหาทางออก สร้างความเข้าใจทางการเมืองในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะการดำเนินการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

1. ควรวิจัยเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัจจัยการส่งเสริมการไปใช้สิทธิของกลุ่มต่างๆ ในพื้นที่ที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับการเป็นนักการเมืองที่ประชาชนพึงประสงค์ ในการแก้ปัญหาการอำนวยความสะดวก การเป็นนักการเมืองท้องถิ่นต้นแบบ

เอกสารอ้างอิง

- กองการเลือกตั้ง. (2563). *รายงานสถานการณ์การเลือกตั้งท้องถิ่นในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- คนอง ว่างฝายแก้ว. (2560). *การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักการเมืองท้องถิ่นตามหลักสุจริต 3* (รายงานการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐกาญจน์ เข็มมณาค. (2564). พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนน เลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, 3(1), 23-33.
- นิमित ไชยรัตน์. (2551). *การมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อการปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี* (สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุศรา โพธิสุข. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารพิษณุสวรรค์*, 16(1), 151- 161.

- พระกันทร ปณญาทีโป (จันทร์พิมพ์). (2566). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชน ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งท้องถิ่นในอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง. วารสาร พุทธนวัตกรรมการจัดการ, 6(3), 43-54.
- พระครูศรีธรรมวิเทศ (ประเสริฐ ปณโณภาโส). (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของ ประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปในอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร (สารนิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล กองราชการส่วนตำบล. (2560). *ข้อมูลสภา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล*, (อัดสำเนา).
- สุพัตรา สุภาพ. (2556). *สังคมวิทยา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุรพล สุยะพรหม และ สุทธิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.